

איך למד רפי נלסון לשיר, מה אמר בנימין אקצין לתלמידו, משה דיין, ומדוע זולל שילנסקי בלי הרף

אבל היו לו קשרים הדוקים עם הפרופסור **בנימין אקצין**, שי נפטר השבוע, וייתכן שאת המחוור הראשון לתואר שני במדעי המדינה באוניברסיטה העברית בירושלים, בהדרכתו של אקצין, הוא היה גם הסטודנט היחיד שנבחן לתואר, ואקצין חיבר עבורו כתיבה מיוחדת. הוא גם היה הדוקטורנט הראשון אצל אקצין בירושלים.

■ אקצין נהג לפנות בשאלות לתלמידים מפורסמים שלו. אחד מהם היה **משה דיין**, שסיים בסוף שנות ה-50 את שרותו בה צבא וביילה באוניברסיטה עד לכניסתו לחיים הפוליטיים. אקצין פנה אליו באחד השיעורים וביקש לדעת מדוע אם הוא קרא שלושה ספרים, שהיו חומר חובה לתלמידים במדעי המדינה כי שנה ב' אחרי שהשמיע המורה את שמו של כל אחד מהספרים, השיב דיין תשובה וזה: "לא הספקתי לקרוא". אמר לו אקצין: "לא הספקתי, לא הספקתי, לא הספקתי — בלתימספיק".

■ נאמנות מיפלגתית יוצאת דופן גילה השבוע וייס. הוא קיבל הזמנה להרצות לפני הקהילה היהודית בסיני שבאוטרליה, במלוא 40 שנה לסיום מלחמת העולם השנייה. לצידו אמורה היתה לנאום הלוחמת האנטי-נאצית **ביאטה קלארספלד**. אבל וייס סירב להצעה המפתה, משום שהוא מרכז את ההסברה לבחירות להסתדרות באזור חיפה.

■ הליברלים התכוננו זמן רב לכינוס המועצה, שינה בשאלת האיחוד עם חרות, אבל לא נתנו את דעתם לצד הקולניר. שלוש שעות אחרי פתיחת ההיכנס, כי יום השלישי השבוע, שלחו הוועידה עיתונאים פתק למזכיר המיפ"ל, לגה, מאיר הוברמן, ואיימו עליו שאם לא יוגשו להם מוזן ומשקה, הם לא יוכלו להמשיך ולשבת באולם ההיכנסים שבמלון כפר-המכביה. הוברמן נבהל, שלח אל העיתונאים שלושה מלצרים נושאים מגשים עמוסים.

■ הלצה עיתונאית עמדה מאחורי השמועה על כיבוש אורוות וגניבת קלפיות סמוך לשעת הצבעה, אחרי חצות. כתב מעריב **אבי בטלר** אמר כצחק ל-**יורם גלעד**, עוזרו של **יצחק מורעי**, שבדוראי עתה מישוה ינתק את זרם-החשמל ויחבל בקלפיות. הבדיחה הפכה ל-שמועה מאימת.

■ לצידו של מודעי נמצא בדרך-כלל **פינחס (פניני) גולדשטיין**. אך השבוע הוא נעדר, כי יצא למסע מגבית בארצות-הברית. את מקומו מילא בהצלחה גילעדי ומוכחל **(מר קי) צולר**, המשינה לנציב שירותי-המדינה, שהיה ביום חורף.

■ כתבה דריו **אמנון נדב** היה סחוט לגמרי. 14 פעם שידר למחרות-חדשות על המתרחש באולם. בדרך כלל, ככל שעה היו התפתחויות חדשות, שהיו הפך כות למגמה שעליה רווח כי מהדורה הקודמת.

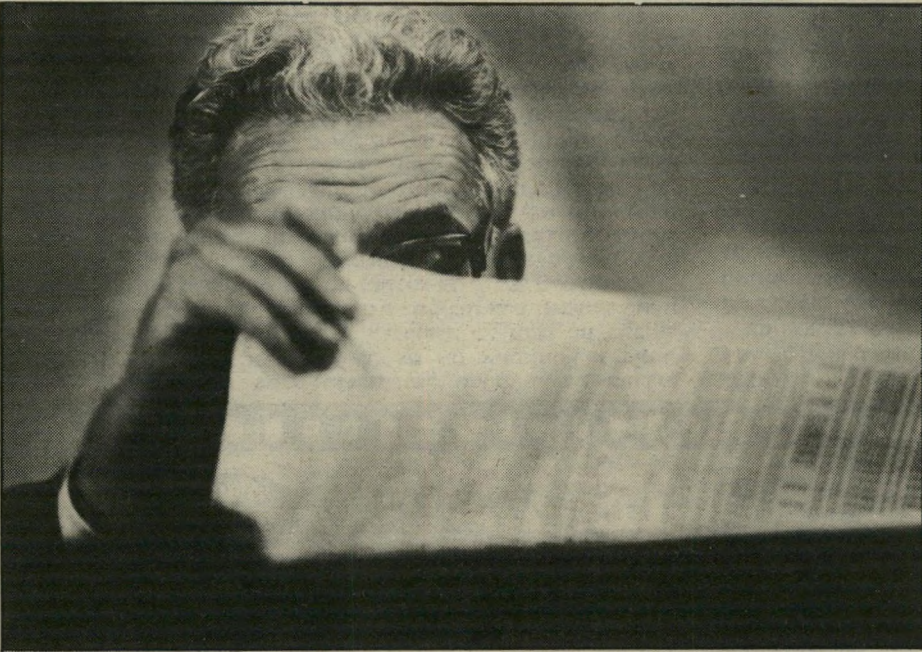
■ לקראת שעות אחר-צהריים, כאשר התעורר הצורך שבאולם יהיו נוכחים כמה שיותר מתנגדי האיחוד, נעלם אחד מהם. ראדהחשבו **יחזקאל סלומון** המריא לחול ולא יכול היה להיאר באולם עד לסוף הדיונים.

הציב לעצמו משימה: לעלות במישקל. מישקל היעד: 65 קילוגרמים, חמישה קילוגרמים יותר ממישקלו הנוכחי.

■ אחרי **שימרון סרס** סיים לחגוג את המימונה אצל מישפחה בירושלים, ואחרי שי גמרו לשפוף עליו חלב ומיני-

(פייסי) **גרופר** פרש מסיעתו של מנהיגו, יצחק מודעי. עוררה הסתודותם של השניים בלישי-כתו של מודעי בכנסת, התעניינות רבה. כן, צחק גרופר, "לא פרשתי! אבל דיברנו על אחוים ועל מיסים".

■ כיצד הפך **רפי נלסון**

ישראל קיסר מעיין ברשימת מועמדי המערך לוועידת ההסתדרות הקרובה. ביום הראשון אחרי-הצהריים אישר מרכז מפלגת העבודה את הרשימה. באולם אוהל-שם נכחו פחות ממאה חברי מרכז. שהיו משועממים מאוד. במהלך הישיבה נקרא **יושבי-הראש, עוזי ברעם**, לטפל בשאלת ייצוגה של אחת ממועצות-המועלים, וקיסר, שישב על הבימה, נטל שרביט הניצוח.

מתיקה, הוא נסע להתארח בבית מישפחה באשדוד. כשהגיעה מכוננית לעיר, המתינו לו שם ראשי-העיר **אריה אזולאי** וסגירת-מישטרה, שהיתה אמורה להוביל אותו אל המארחים. כי שלב מסויים נעלמה הניידת ופרס נאלץ לבוא למסיבה לבדו, לפי ההוראות שקיבל נהגו מל ראשי העיריה. אנשי-הביטחון של פרס נזפו באנשי ניידת-המישטרה, שהופיעו מאוחר יותר. כדי שלא לחזור על הפאשלה, החליטו שוטרי-הניידת להבטיח את היצמדותם לריכוכו של ראשי-הממשלה בדרך-חזרה. כשפרס יצא לירושלים, נסעה הניידת לפני מכונניתו, תוך כדי צפירת מחרישות-אווניים. אלא שאז היתה השעה 1 אחרי חצות ורחובותיה של אשדוד היו ריקים ממכוניות.

■ שבחים לפרס חלק השר הליברלי **גידעון פת** בתוכנית בירה ומצב רוח. שנערכה בלייל-שבת בבית-ליסין בתל-אביב. הציע לו המראיין **יעקב אגמון**: "כשר-המדע, אולי כדאי שתייצא את פאטנט-ממשל לתהאחדות לארצות נחשלות?"

■ בהמשך הראיון נשאל פת, אם הוא מוכן להיות שראוצר. פת רחה את ההצעה. "במדינת ישראל שראוצר זה לשימוש חד-פעמי" היקשה אגמון: "מה פירוש הדבר?" הסביר פת: "חלקם מתו וחלקם מסתובבים כצללים בוועדות-הכנסת השר נות". שלף אגמון: "פירושו של דבר שהתפקיד הזה או שקובר אותם או שבו הם קוברים אותנו". אגב, שרי-האוצר המועדף על פת אינו לא **פינחס ססיר** המנוח, שלו הוא חלק באתו ערכ שבי חים רבים.

■ הפרופסור החיפאי **שבח ייט** הוא אומנם ח"כ העבודה,

לזמר? כל מי שצפו בוימתו בתוכנית-הטלוויזיה סיבה למי סיבה, וסברו שתהליך הווימה בא לו בקלות — טעות בידם. נלסון כל-כך התרגש כעת הקלטת התוכנית, עד שמילות השיר פשוט פרחו מזיכרונו (ראה מדור שידור). אחד מדידיו נזקק לעזרתו והישקה אותו ככמות אדירה של משקאות חריפים. מילות-השיר חזרו ביעף אל נלסון, רווייהאלכוהול. עד כדי כך חזרו, שנלסון לא הפסיק לפזמן בעת טיסתו חזרה לאילת.

■ בקרחת הריאטות שאחזה בכנסת, בולט חברי-הכנסת **מר דבי וירשובסקי**. הח"כ הצנום

ספק ברצינות: "לאן אתה נוסע? מתי?"

■ משהגיעו דראושה ומל-ווי ללישכתו של בראל, סברו תחילה כי טעו בכתובת. מחדרו הסגור של בראל בקעו צלילים מיורחיים מוכרים: "הוי לינדה, לינדה..." משנפתחה הדלת,

■ בחברת-הכנסת **רב שילני** ספק רבקה תרמית של גרגון בלתי-נלאה. השבוע, בערב של יום-השואה-הגבוהה, הסביר שיר לנסקי, תוך כדי לעיסה בלתי-פוסקת של לחמניה טריה: "מאז שהייתי באושוויץ, אני יכול לשאת את התחושה המוכרת של רעב. אני חייב להתהלך בהר-גשת-שובע".

■ עוד הסביר שילנסקי באותה הזדמנות, מתי ומדוע חזר לעשן, אחרי שהצליח להיגמל מעישון במשך שנה תמימה: "לפני שלושה חודשים, כשכיר קרתי באושוויץ ויחד עם קבוצה של ניצולים, ביניהם גם חבר הכנסת **שבח ייט**, התהלכתי בשטח המחנה ואכלתי להת-פוצץ". שילנסקי העיד שזאת היתה הרגשה שלא תיאמן, להסתובב בשטח מחנה-ההשמדה ולאכול ללא הגבלה. "באוש-וויץ", המשיך שילנסקי, "נהוג היה להחליף לחם תמורת סיגר-יות. איראפשר היה ליהנות גם מאוכל וגם מעישון. לכן, כשמי-שהו הציע לי סיגריה בשטח המ-חנה, אחרי שאכלתי, לא יכולתי לסרב: הייתי חייב לחוש את התחושה הזאת לראשונה..." וכך, לאחר שנת גמילה מעישון, חזר שילנסקי לעשן.

■ היכן שוהה יושבי-ראש סיעת הליכוד, חברי-הכנסת **חיים קופמן**? על-פי הפירסומים, שר-הה קופמן בסיסקאי, מדינת-הבנות הדרום-אפריקאית. **יוסי ברין**, דובר תנועת-החרות טוען: "הרש" כשבוע שעבר, סיפר, צילצל אליו קופמן, איפה אתה? תבע ברין לדעת. לא בסיסקאי, הבטיח קופמן במיס-תוריות רבה. לא ניתן היה להר-ציא מברון היכן נמצא קופמן באי-מתי.

■ בשבוע שעבר הגיע חבר הכנסת **עבד אליהאב דרי-ארישה** לבניין הטלוויזיה ביר-שלם, לצורך פגישה עם **יוסי בראל**, מנהל-הטלוויזיה. השי-ניים הם ידידים ותיקים, ואופי-הפגישה היה פרטי בהחלט. אולם השמועה בדבר הפגישה עשתה לה כנפיים. משהגיע דראושה לבניין, התנפלו עליו אנשי מחלקת-החדשות ספק בליגולו,

תמונת השבוע ישבניהם של סוסי-המישטרה, המנסים להרחיק את הרב מאיר כהנא וחבריו מהבימה המרכזית בחגיגות המימונה. שהתקיימו בירושלים. צלם העולם הזה: **ציון צפריר**. צילם את שוטרי מישטרת ירושלים, שעצרו את הממגינים בעזרת גופם של הסוסים.